

VAKMANSCHAP IN BEWEGING

Dag ingesleten patronen!

‘Beweeg!’ Herhaal de oproep drie keer en je wordt uitgelachen. Logisch. Want waarom zou je bewegen op de arbeidsmarkt als je redelijk presteert en je liever niet jouw baan kwijtraakt? Maar met gemeentelijke herindelingen en ontwikkeling van regiegemeenten wordt mobiliteit noodzakelijk. Juist om het (toekomstige) werk en de loopbaan een impuls te geven.

TEKST: MIREILLE KEEREWEER. FOTO: HANS LEBBE

Goed voor de medewerker, goed voor de gemeente. Mooi, maar wel met de juiste investering in de mensen. Vijf gemeenten sloegen de handen ineen

voor het programma Vakmanschap in Beweging. Adamien van Barneveld, projectleider VIB-programma, zegt het in duidelijke bewoordingen: *Niet zeuren en gewoon doorgaan*, dat is het devies van veel MBO’ers. Zo vanzelfsprekend is het dan niet

om je blijvend te ontwikkelen. Losse trainingen zijn minder effectief: terug op de werkvloer verwateren mooie voornemens snel. We hielpen de medewerkers daarom op weg met een compleet traject waarin de combinatie van werken en leren het goed deed.’

Geïntegreerde aanpak

Maayke Soomers en Mireille Keereweer van SBI Formaat ontwikkelden samen met de gemeenten een geïntegreerde aanpak van praktijkleren, training, coaching en werksessies, waarin werd gespiegeld, geprikkeld en ontwikkeld. Niet gericht op ‘de medewerker 3.0’, maar op de nu aanwezige talenten van de mensen. Talenten die nog niet waren aangeboord.

‘Hé, hier doen ze het zo’

Het avontuur begon met een uitwisselingsprogramma, waarin de deelnemers tijdelijk in een vergelijkbare functie werden geplaatst in een andere omgeving. Dat vroeg onmiddellijk om lef, initiatief en een onderzoekende houding. Dag oude werkplek en ingesleten patronen. Hallo nieuwe leidinggevende, nieuwe collega’s, nieuwe systemen. In theorie niet zo bijzonder, maar in de praktijk ingewikkeld en confronterend. Maar vooral verfrissend. *Hé, hier doen ze het zo* en *O, ik red het niet met mijn oude manieren*. De krachtenbundeling van gemeenten en de uitwisseling zorgden er bovendien ook voor dat (figuurlijk) de gemeentegrenzen vervaagden. Na de uitwisseling volgde een nieuwe praktijkuitdaging: ontwikkel een project over een actueel vraagstuk in de gemeente. De betrokkenen verzorgden intakes, verwierven informatie,

interviewden sleutelfiguren en formuleerden een advies. Dit mondde uit in een mooi slotakkoord: de resultaten werden gepresenteerd aan de opdrachtgever. De wendbaarheid van de deelnemers in ‘het veld’ werd intussen ondersteund met workshops, trainingen en coaching op maat.

Jezelf ontwikkelen doe je samen

Het individu leert, maar de teams en de organisatie ook. Anders dan normaal moesten leidinggevenden loslaten en reflecteren op het geleerde. Collega’s werden geprikkeld opnieuw na te denken over het doel van hun aanpak om deze goed uit te kunnen leggen. Projectopdrachtgevers kregen waardevol advies voor vraagstukken die al een tijdje op de plank lagen. Vaste collega’s leerden een assertieve kant kennen van de deelnemers. Adamien: ‘De werkomgeving is positief verrast over het sterk gegroeide bewustzijn. Zo hoorde ik dat een discussie in een team goed verliep, omdat de betrokkene zichzelf liet zien en op een ‘nette’ manier voor zichzelf opkwam.’

Schatgraven naar ongebruikte talenten

Schatgraven naar ongebruikt talent, dat was wel de kern van dit programma. Het resultaat mag er zijn. Wat is er mooier dan de moed te verzamelen om te solliciteren, te netwerken en je te oriënteren op andere mogelijkheden? Hoe fijn is het te ontdekken dat je met het aanwezige ondernemerschap zelfs jouw huidige baan een nieuwe impuls kan geven? Daarnaast maakt angst voor nieuwe ontwikkelingen, plaats voor plezier om mee te kunnen met de verandering. Zo krijg je Beweging in Vakmanschap. ■

Moniek: Als ambtenaar kwam ik vroeger buigend en verontschuldiging bij collega’s binnen, bang om iemand van het werk af te houden. Nu neem ik mijn plek in en toon ik mijn expertise. Daar hebben we allemaal meer aan.

Paul: Toen ik in het traject tijdelijk van functie moest wisselen, liep dat niet gesmeerd. Ik gaf iedereen de schuld, behalve mezelf. Toen ik duidelijk kon vertellen wat ik zocht, vroeg ik de juiste hulp, nam ik succesvol de regie en ontstonden er mogelijkheden.

Brigitte: Het was een eyeopener te merken dat ik niet de enige onzekere was. Mijn twijfel over de juiste taakuitvoering van mijn baliewerk heb ik omgezet in actie. Met mijn collega’s heb ik het werk zo georganiseerd dat ik samen met het team beter uit de verf kom.

Inge: Ik had geen trek in dit groepsgebeuren. Samen dingen moeten, positief zijn... dat kun je niet afdwingen. Tot ik merkte dat het om mijn tempo, mijn ideeën en mijn perspectieven ging. Het was fantastisch.

FOCUS:

ONDERNEMERSCHAP, OMGEVINGSBEWUSTZIJN, SAMENWERKEN, COMMUNICATIEVE VAARDIGHEDEN

